

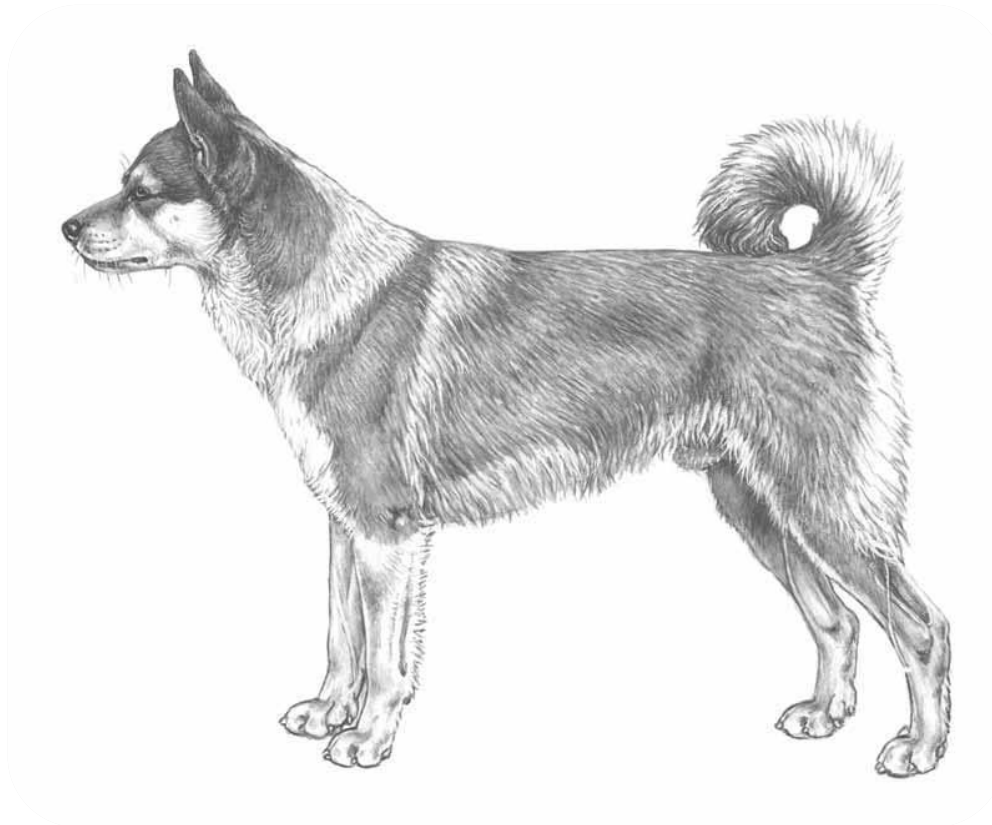
Gruppe:

FCI rasenr: 265

FCI dato:

NKK dato: 13.05.2021

NORSK LUNDEHUND

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundarættarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 5
FCIs RASENR.:265

RASEBESKRIVELSE FOR **NORSK LUNDEHUND**

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Norge

Bruksområde:

Med sine anatomiske særegenheter er den som skapt til å jakte lundefugl i bratte fjellvegger ved fjord og strand.

FCI-klassifikasjon

Gruppe 5: Spisshunder og urhunder
Seksjon 2: Nordiske jakthunder
Uten jaktprøve

Historisk bakgrunn

Norsk lundehund er en eldgammel rase brukt til å jakte lundefugl (*fratercula arctica*) på norskekysten, derav navnet. Selv om det er vanskelig å angi rasens alder finnes det mer enn 400 år gamle beskrivelser av jakt på lundefugl. Hunder til dette bruk var viktig for kystbefolkningen i Norge. Lundehundens unike anatomi med ekstra funksjonelle tær, en hals som kan bøyes så langt tilbake at den berører ryggen, ører som kan lukkes og forben som er ultra-fleksible gjør den i stand til å klatre i nesten vertikale klippevegger, krype inn i lundefuglens smale og krokete ganger, og hente dem ut levende. Kjøtt av lundefugl utgjorde en viktig del av vinterdietten i kystområdene. Fuglens dun ble brukt i dyner og puter eller eksportert, Moderne jaktmetoder og avfolkning av kystområdene forårsaket nedgang i lundehundpopulasjonen, men ved Måstad, på den isolerte øya Værøy, holdt folk liv i jakttradisjonene, og benyttet seg av lundehunder, Mellom første og andre verdenskrig ble noen sendt til Eleanor og Wilhelm Christie på Hamar og brukt i avl. I mellomkrigstiden og under andre verdenskrig utslettet valpesyken nesten hele lundehundpopulasjonen, men i 1960 klarte Eleanor Christie i samarbeid med folkene på Værøy og noen nye oppdrettere å redde rasen fra å bli utryddet. Idag er lundefuglen fredet og hunder kan ikke bli brukt til sitt opprinnelige formål. De er imidlertid høyt skattet og en del av den norske kulturarven.

Helhetsinntrykk:

Rektangulær spisshund, liten, smidig, forholdsvis lett, med tydelig kjønnspreg.

<u>Adferd/ temperament:</u>	Årvåken, energisk og livlig.
<u>Hode:</u>	Tørt, middels bredt, kileformet.
<u>Skalle:</u>	Svakt hvelvet skalletak, markerte øyenbrynsbuer.
<u>Stopp:</u>	Tydlig, men ikke for markert.
<u>Snuteparti:</u>	Kileformet, middels langt, svakt konveks neserygg.
<u>Kjever/tenner:</u>	Saksebitt foretrekkes. Tangbitt og moderat underbitt aksepteres. Premolarmangel på begge sider i begge kjever godkjennes.
<u>Øyne:</u>	Svakt skråstilte øyenåpninger, øynene ikke utstående. Iris gulbrun med mørk brun ring rundt pupillen.
<u>Ører:</u>	Trekantede, middels store, brede ved basis, bæres stående, meget bevegelige. Har den spesielle egenskap at brusken i øreåpningen kan «trekke seg sammen» og det ytre øre foldes og brettes på en særegen måte - enten bakover eller i rett vinkel oppover - slik at øregangen blir lukket.
<u>Hals:</u>	Tørr, middels lang, ganske kraftig med forholdsvis fyldig krave.
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Moderat vinklet.
<u>Poter:</u>	Ovale, lett utoverdreide med minst 6 tær, hvorav 5 bør inngå i støtteflaten. 8 tredeputer på hver pote. Det innvendige tåkopleks som består av en treleddet og en toleddet tå med tilhørende sene- og muskelapparat, som gir poten et kraftig utseende.
<u>Kropp:</u>	Rektangulær.
<u>Overlinje:</u>	Sterk og rett.
<u>Kryss:</u>	Forholdsvis svakt avfallende.

Bryst: Lang, middels bred brystkasse, forholdsvis dyp og rommelig, ikke tønneformet.

Underlinje/buk: Lett opptrukket buk.

Hale: Middels høyt ansatt, middels lang, tett behåret uten fane. Bæres svakt ringlet over overlinjen, eller hengende. Spissen må ikke være for meget over til, eller nedover siden.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Bakbentsstillingen er noe trang.

Lår: Sterke, muskuløse.

Underlår: Sterke, muskuløse.

Knær: Moderat vinklet

Poter: Ovale, lett utoverdreide med minst 6 tær hvorav 4 inngår i støtteflaten. 7 tredeputer, idet den midtre, store tredepute er sammenvokst med mellomputen mellom 0. og 1. tå og således er forlenget bakover. Når hunden står i vanlig stilling på plant underlag, ligger vekten på tærnes tredeputer.

Bevegelser: Lette og fjærende. Egenartede, veivende forbensbevegelser, noe trange bakbentsbevegelser.

Pels:

Hårlag: Tett, stri overpels, bløt underull. Kort på hodet og benas forside. Rikere hårlag i kraven og på baksiden av lårene. Rikt hårlag på halen, men ikke fane.

Farge: Rødbrun til gulbrun med mer eller mindre sorte hårspisser og med hvite tegninger; hvit med mørke tegninger. Den voksne hunden har vanligvis mer markert sort i overpelsen enn unghunden.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 35-38 cm Tisper: 32-35 cm. En hund som måler det angitte maksimum bør ikke foretrekkes fremfor en mindre, ellers jevngod hund.

Vekt: Hannhunder: ca. 7 kg, Tisper: ca. 6 kg

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til standarden og hvilken effekt den har på hundens helse og velferd samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

Diskvalifiserende feil: Aggressiv eller for sky.
Tydelige tegn på fysiske eller psykiske defekter.

OBS
Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.